

[Ivar Nørgaard.]

f. eks. formuleret som en bestemt procent af pantets værdi, da man jo hele tiden kan pantsætte en ejendom, f. eks. under skiftende handelsværdier. Det, vi foreløbig har foreslået, er, at man i det skema, vi vil forelægge i udvalget, opgiver al den viden, man har om pantets værdi, de tidligere vurderinger, de handelsværdier, der er opstået, når det pågældende pant har været genstand for omsætning, men det er da muligt, vi under udvalgsarbejdet kan finde frem til en fornuftig måde løbende at værdiansætte pantet på, således at man også, hvis man finder det nødvendigt, kan indføre lånegrænser. Men vi har altså afstået fra det, fordi vi har været bange for, dels at det rent praktisk ville være overordentlig vanskeligt at finde pantets værdi, dels at det måske også kunne hindre en hel del fornuftige handler, som ingen kan være interesseret i at få stoppet, altså at det måske ville kunne gøre det vanskeligt for almindelige mennesker at anskaffe sig et parcelhus.

Jeg er enig med hr. Sigsgaard i, at det kunne være af interesse at få de svenske regler frem, og jeg vil gerne, da hr. Sigsgaard jo ikke selv kommer til at sidde i udvalget, foranledige, at vi får disse regler frem både i udvalget og også under en senere behandling her i folketinget.

Det ser altså ud til efter behandlingen i dag, at vi nu kan få nedsat et udvalg og komme i gang med at drøfte vort lovforslag. Men jeg vil gerne endnu en gang, inden jeg forlader talerstolen, minde om, at det er af betydning for vurderingen af, hvornår vi kan afslutte arbejdet i det udvalg, at få en tillkendegivelse fra økonomiministeren om det store udvalgs arbejde og eventuelle tidsfrister dér.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen): Jeg vil gerne sige til hr. Ivar Nørgaard, at udvalget jo først for nylig er kommet i gang, og man kan ikke nu sige, hvornår det kan være færdigt med arbejdet, men jeg vil gerne have lov at citere et par linjer fra kommissoriet for dette udvalg. Det hedder:

„Det er ønskeligt, at arbejdet fremmes mest muligt. Det forventes ikke nødvendigvis, at udvalget afgiver en samlet betænkning ved afslutningen af sit arbejde, men der kan afgives delbetænkninger,

efterhånden som arbejdet skrider frem.“

Jeg skal gøre udvalget bekendt med drøftelsen her i dag og dermed forsøge at lede arbejdet i retning af, at man på et så tidligt tidspunkt som muligt kan få belyst de problemer, der er af særlig relevans for arbejdet i det kommende udvalg om disse forslag.

Hr. Ivar Nørgaard spurgte også, om der var kødannelse ved den eksisterende rationering af tillægslån. Der er en vis kødannelse, en kødannelse, der vistnok nogenlunde kan udtrykkes sådan, at den er af en størrelsesorden på omtrent et halvt kvartals bevillinger, altså måske 200-300 mill. kr. eller deromkring, men mere præcise opgørelser kan jo komme, hvis udvalget stiller spørgsmål om det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ivar Nørgaard): Jeg vil gerne takke økonomiministeren for oplysningerne. Det er jo sådan, at det — i hvert fald for socialdemokratiet, men jeg har indtryk af, at det gjaldt almindeligt i udvalget — var en betingelse for gennemførelsen af forliget på obligationsområdet, at man snarest fik taget fat på de øvrige områder, og at man derfor snarest fik nedsat et hurtigt arbejdende udvalg, som vi vist fik formuleret det i betænkningen. Det har derfor selvfølgelig bekymret os, at det har været 4 måneder, før man begyndte, men den omstændighed, at man nu vil arbejde på en sådan måde, at der kan afgives delbetænkninger, kan måske bevirke, at man kan indhente noget af det forsømte, og det kan måske på dette felt gøre vort arbejde lettere. Jeg ved ikke, om økonomiministeren, da han udarbejdede kommissoriet, havde i tankerne, at man f. eks. kunne tage pantebrevsmarkedet op for sig selv. Hvis det var en af mulighederne, kunne man forestille sig, at dette udvalg af sagkyndige arbejdede parallelt med vores politiske udvalg, og at der så løbende var kontakt mellem disse udvalg, således at vi slet ikke behøvede at blive sinket på dette område, men kunne nå til et fælles resultat inden for overskuelig tid.

Jeg vil gerne spørge økonomiministeren, om han anser det for en mulig ordning, for ellers er jeg bange for, at vi kommer til at vente for længe på at få løst problemerne. Alle er jo enige om — og det går jeg også ud fra at både justitsministeren og økonomi-